

i Kæntringen. Over de Kæntringer, som have fundet Sted, have vi ikke en Statistik for alle de 50 Aar, men dog tilnærmelsesvis. Fra Aaret 1870 er der indført de saakaldte Øvelser 4 Gange om Aaret ved hver Station. Forud for 1870 havde man ikke disse Øvelser. Siden 1870 er der foretaget 6,440 Øvelser. Der er ogsaa foretaget adskillige i Forvejen, mange Hundrede, ja Tusinde, men det var ikke paa-budt. Lad os nu antage, at der siden 1850 har fundet omtrent 10,000 Øvelser Sted — det vil være omkring ved det rigtige Tal —, saa er Forholdet det, at i de samme 56 Aar, siden 1850, have Redningsbaadene kæntrret i alt 15 Gange, deraf de 6 Gange under Redningsforsøg, altsaa under særlig alvorlige Forhold, de 9 Gange under Øvelserne. Man kan ikke sige, at det er et overordentlig stort Tal. Det er endog et meget lille Tal. Den Baad er endnu ikke bygget og tagen i Brug, hvor Kæntring er absolut udelukket. Enhver Baad kan vælte. Jo stivere en Baad er, des vanskeligere finder naturligvis Kæntring Sted, men des vanskeligere kommer den ogsaa op igen. Ønsker man de selvrejsende Baade, som vort Redningsmandskab ikke har ønsket, maa man ogsaa finde sig i, at de lettere kæntrre. Men bortset fra alt dette tror jeg, man maa sige, at de Kæntringer, der have fundet Sted, i Virkeligheden ere meget faa.

Det ærede Medlem spurgte, hvad der var kommet ud af de 4,000 Kr., som i sin Tid bleve bevilgede til en ny Baadtype til Brug oppe ved Vorupør. Hertil skal jeg svare, at der er bygget en Baad af den ny Type, og den er bleven brugt oppe ved Vorupør. Fiskerne finde den god og ere glade ved den, navnlig naar det gælder Redningsforetagender, hvor Landingsforhold ere vanskelige for Fiskerne. Baaden har en stor Vandballast og er meget stiv, men er vistnok ogsaa, fordi den er bygget bredere, og fordi den er saa stiv, lidt tungere eller strengere at ro op imod Vinden. Der var forskellige Smaafejl ved den, efter at den var bygget, men ved Foranstaltning fra Marineministeriets Side ere, saa vidt det var muligt, adskillige af disse Fejl rettede. For Tiden er Baaden ført hen til et andet Sted for ogsaa at prøves der, og den vil formodentlig derefter blive ført et tredie Sted hen for ogsaa der at prøves af Redningsvæsenets Mandskab, idet man ved disse Prøver ønsker virkelig at faa godtgjort, om Baaden egner sig til Brug i Redningsvæsenets Tjeneste. Det er sandsynligt, at Baaden, naar disse Prøver have fundet Sted, kommer tilbage til

Vorupør, hvor Fiskerne i alt Fald sætte megen Pris paa den, og hvor den kan gøre sin Nytte.

Det ærede Medlem for Vestervig (Kierkegaard) talte om Lønningsforholdene ved Redningsvæsenet. Der tales ofte om Lønnings- og Pensionsforholdene ved Redningsvæsenet, som om her var Tale om et almindeligt Tjenesteforhold, hvor Mandens hele Tid blev tagen i Brug, men det er selvfølgelig en forkert Opfattelse. Vort Redningsvæsen er, som sagt, kun 50 Aar gammelt. Forud for den Tid fandt der selvfølgelig ogsaa Redningsforsøg Sted i Strandingstilfælde, thi Redningsforetagender ere noget, Fiskerne ikke kunne undlade. Det er almindelig Menneske- og Broderkærlighed, der kalder paa dem i saadanne Tilfælde, en almindelig Borgerpligt, der gør sig gældende. Naar Staten traadte til og oprettede Redningsvæsenet, var det, for at Fiskerne kunde blive udstyrede med bedre Materiale til saadant Brug, og naar Staten yder Fiskerne et Vederlag, er det ikke nogen Lønning, men et Vederlag, dels for at de paatage sig at blive paa Stedet, ikke maa rejse bort, dels for den Tid, de maa anvende til Øvelserne. Redningsmandskabets Løn — som vi gerne kunne kalde det, skønt det egentlig ikke er nogen Løn, men snarere et Honorar — er gentagne Gange bleven forhøjet. Jeg erindrer, hvorledes Finansudvalget i 90'erne tog Sagen op — for øvrigt paa mit Initiativ —, og hvorledes vi den Gang fik Honoraret forhøjet, og det er ogsaa senere sket. Nu foreslaas det betydeligt forhøjet paa det foreliggende Finanslovforslag, og hvis den høje Rigsdag vil slutte sig til det Forslag, som her ligger paa Tingets Bord, ville vi opnaa, at vort Redningsmandskab honoreres bedre end noget som helst andet Redningsmandskab i hele den vide Verden, Amerika undtagen. I Amerika har man nemlig ordnet det paa den Maade, at Redningsmandskabet opholder sig paa et søgaaende Skib og skal være til Tjeneste bestandig, hver Dag hele Døgnet. Det er en helt anden Ordning, som man derfor ikke kan sammenligne med den Maade, hvorpaa det er ordnet i vort Land og i vore Nabolande.

Jeg maa maaske anføre nogle Tal. Hvis Forslaget paa Finansloven bliver vedtaget, vil en Opsynsmand ved Redningsstationerne faa 400 Kr. om Aaret, en Baadformand 240 Kr. og det øvrige Mandskab 180 Kr. Dertil kommer Dagpenge ved Øvelserne og endelig Understøttelserne.